

Ordføreren for Forslagsstillerne (*Alberti*): Allerede ved dette Forslags Indbringelse i Tinget har jeg haft Lejlighed til nærmere at omtale dets Indhold. Jeg skal derfor ikke opholde det høje Ting med paa ny at gennemgaa Forslaget. Naar jeg ønskede Ordet nu, var det for allerede nu at imødegaa en Indvending mod dette Lovforslag, som er fremsat under Behandlingen af de andre Skattelovforslag, der have været til Forhandling her. Jeg sigter til den Indvending, der blev fremsat af det ærede Medlem for Vestervig (N. Andersen), og som senere er gentagen fra flere Sider; at det vilde være en meget for høj Afløsningssum, om man gav Tiendejeren 24 Gange Tiendens aarlige Værdi paa en Tid, da Østifternes Kreditforeningsobligationer til 4 pCt. ere at erholde til en Kurs af 87. Jeg tror, at denne Tankegang hviler paa en ganske overfladisk Undersøgelse af Forholdet. Jeg skal foreløbig se bort fra det Spørgsmaal, om man overhovedet ved Fastsættelsen af Kapitaliseringen af den aarlige Tiende kan paalægge Tiendejeren at anbringe Afløsningssummen i en bestemt Art af Papirer, men idet jeg, altsaa gaar ud fra, at noget saadant vil kunne lade sig gøre, maatte den nødvendige Forudsætning for, at man kan gaa ud fra det Regnestykke, som det ærede Medlem for Vestervig gjorde op, være den, at det var sikkert, at alle Tiendejere vilde kunne faa saadanne Papirer til en Kurs af 87, hvad det ærede Medlem altsaa nævnte, at de nu noteres i. Det vilde være ganske umuligt at sikre Tiendejerne noget saadant. Tænke vi os, at alle Tiender bleve afløste i dette Øjeblik, og at alle Tiendejere skulde købe disse Kreditforeningsobligationer for Afløsningssummen, vilde den nødvendige Følge deraf blive, at Kreditforeningsobligationerne med et Spring paa en Gang vilde gaa et godt Stykke op. De Tiendejere, der ikke naaede at købe Obligationer allerførst, vilde altsaa faa et langt mindre Kvantum Obligationer, end det ærede Medlem for Vestervig havde tiltænkt dem, og saaledes lide et betydeligt Skaar i deres aarlige Indtægt. Nu kan derimod naturligvis siges, at Tiendejerne vilde ikke paa en Gang kunne komme og omsætte deres Afløsningssum i

Kreditforeningsobligationer, og det er ogsaa rigtigt, de ville efter al Rimelighed kun komme successivt i en Række af Aar og anbringe 4 Mill. Kr. om Aaret i Obligationer. I dette Øjeblik vil imidlertid ingen Tiendejer paa denne Maade kunne købe Obligationer, Købet vil først kunne begynde, naar Tiendeafløsningen begynder, altsaa tidligst om et Aar, og hvem vil kunne garantere for, at Østifternes Kreditforeningsobligationer om 1, 2, 3 eller 4 Aar vilde være at faa til en Kurs af 87, som det ærede Medlem for Vestervig nævnedes? Det er Obligationer, hvis Kurs er meget bevægelig. Det viser sig allerede nu, thi i den Uge, der er forløben, siden det ærede Medlem havde Ordet i denne Sag, er Kreditforeningsobligationernes Kurs stegen 1 pCt., og hvorledes Stigningen vil blive om 1, 2 eller flere Aar, kan intet Menneske sige. Det forekommer mig, at den indlysende og nødvendige Konsekvens af hele denne Tankegang maatte være, at man sikrede Tiendejerne en saadan Afløsningssum, at de til enhver Tid ved Indkøb af Kreditforeningsobligationer, naar deres Tiende blev afløst, kunde have den samme aarlige Indtægt, de nu have, men dette vilde føre til, at alle Kreditforeningsobligationer efterhaanden vilde stige i Kurs, og den 20 eller 21 Gange aarlige Værdi, som det ærede Medlem foreslaar, vilde ikke længere være tilstrækkelig. Vi maatte højere op. Vi have set $3\frac{1}{2}$ pCt.s Obligationer i en Kurs af 93 i 1897—98, og vi ville komme til at se dem i den Kurs igen, og ingen kan bestride, at den Dag kan komme, da de 3 pCt.s Obligationer staa i pari. Vil man tage Konsekvensen af den Betragtning, som det ærede Medlem gjorde gældende, maatte man indføre en Slags glidende Skala for Afløsningssummens Beregning, og man vil da meget let i Aarenes Løb kunne komme til en saadan Afløsning, at 24 Gange den aarlige Værdi langt fra vil blive nok. Man vilde komme op til 28—29, ja endogsaa til 30 Gange den aarlige Værdi. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem, der fremsatte sine Betragtninger, og det ærede Medlem, der sluttede sig til ham, vilde være forberedte paa at tage den nødvendige og logiske Konsekvens af disse Betragtninger.